

Bilag til resumé af fællesmøde mellem Socialudvalget og Dialogforum d. 12. oktober 2022

Afsnit markeret med gult er efter mødet blevet præciseret af Sine.

2.1. Oplæg vedr. somatiske sygdomme og pårørendeinddragelse

Ruth holder det første oplæg om pårørendeinddragelse og somatiske sygdomme. Ruth gør opmærksom på, at hun i sit oplæg primært kommer til at fokusere på pårørendeinddragelse.

Ift. somatiske sygdomme fortæller Ruth, at der er ulighed i sundhedssystemet, og at det ikke blot er en oplevelse hos Dialogforum, men en kendsgerning. Borgere med psykiske lidelser bliver forskelsbehandlet.

Ruth fortæller, at hun har en datter på 29 år som har haft en psykisk sygdom, siden hun var 10 år. Når man er pårørende til en psykisk syg, er man i konstant følelsesmæssigt kaos. Hun har selv været nødt til at forlade arbejdsmarkedet før tid, og hele familien har været påvirket pga. datterens psykiske sygdom. Som pårørende føler man afmagt over for systemet. Systemet er svært at gennemskue, og man føler sig som en kasterbold. Hun spørger derfor, om man kan gøre noget for at inddrage og klæde de pårørende på.

Ruth foreslår, at der laves kurser for de pårørende, for dels at få viden om systemet og viden om, hvad man som pårørende kan gøre, fx undervisning i psykoedukation. De pårørende vil gerne være medspillere frem for modspillere. Der er også behov for, at de kommunale medarbejdere får kurser i, hvordan de kan møde og forstå de pårørende. Derudover er kommunikation nøglen, og adgang til kommunen. Det kan være svært at gennemskue indgangen til kommunen. En løsning kunne være, at der oprettes en pendant i kommunen til Psykinfo (regionalt tilbud). Det kunne være en kommunal pårørendeinfo, som skal fungere

som en fælles indgang til kommunen. Ruth er glad for, at der er blevet ansat en pårørendevejleder, men ser gerne, at der ansættes flere. Der er også behov for at se på en mere systematisk inddragelse af pårørende. De pårørende efterlyser, at det bliver automatisk at inddrage pårørende. Et forslag er også, at der udarbejdes en pårørendestrategi, som udvalget politisk kan forholde sig til.

2.2. Oplæg vedr. Livet på botilbuddene

Line og Birgitte holder oplæg om livet på botilbuddene.

Line indleder og læser citater op fra medbeboere på hendes botilbud. Line fortæller, at beboerne på hendes botilbud føler sig utrygge, idet der ikke er tilstrækkelige ressourcer på hendes botilbud. Der mangler personale til at passe borgerne. Hvis der er en, der skal ud af huset, skal den anden sidde og vente og ellers må de begge ud. Beboernes sikkerhed skal højnes, og ikke kun personalets. Hun nævner omstillingsplanerne, hvor hun mener, at der ikke er blevet taget højde for normeringen. Bostederne mister deres funktion, fordi man ikke kan få den hjælp, som man skal have. Man får mindre hjælp på hendes botilbud, end man gør som psykisk syg i egen bolig.

Birgitte fortsætter og fortæller om sin søn, som er meget syg og som er gået tabt i systemet, da han ikke bor på det rette botilbud. Han er kommet på et § 105-botilbud, fordi det er dét, der er muligt. Personaler er veluddannede i recovery, men de har ikke mulighed for at udføre det, fordi der ikke er ressourcer. Når hun tager kontakt til botilbudsteamet for et møde, så er det hende, som tager teten, for ellers sker der ingenting. Der er ikke tilstrækkelige personaleressourcer på sønnens botilbud, og der er stort medarbejderskift. Hendes søn har haft 25 kontaktpersoner på 7 år. Hun savner koordinering hos botilbudsteamet og et bedre arbejdsklima. Hun fortæller om VISO's rapport, som viser hvor syg hendes søn er, og hvordan der skal samarbejdes med ham. Hun stiller spørgsmålstejn ved fagligheden, fordi der er gået seks år, før de har fundet ud af, hvad han fejler.

2.3. Manglende misbrugsbehandling og manglende tilbud for psykisk sårbare borgere i eget hjem

Sine holder oplæg om manglende misbrugsbehandling og manglende tilbud for psykisk sårbare borgere i eget hjem

Hun fortæller, at hun godt forstår, hvorfor nogle af politikerne ikke kan overskue at komme, fordi udvalget bliver overladet fra start. Der er blevet taget nogle frygtelige beslutninger fx ift. "medicinteamet", men det har politikerne ikke mulighed for at vide. Sine henviser til en artikel om, at man ikke skal overse psykiatrien. Hun fortæller, hvor svært det er at navigere på hjemmesiden for socialpsykiatrien i Københavns Kommune. Ift. misbrugsbehandling rykkes folk rundt. Alle politikere har sagt, at de gerne vil have styr på udgifterne til alkoholbehandling, men der er ikke blevet gjort noget ved det. Hun kan godt se, at forvaltningen og politikerne er i gang med at se på rammerne for en ny model for brugerundersøgelse, og gør opmærksom på, at målgrupperne fra 2018 er blevet slået sammen, så forvaltningen ikke ved, hvordan det går med målgrupperne.

Hun fortæller, at hun godt forstår, hvorfor nogle af politikerne ikke kan overskue at komme, og at det derfor kan synes at være en god idé, at vi ikke har fast politisk deltagelse til Dialogforums møder. Det er svært for dem at tage rette beslutninger, når de bliver overladet med information og beslutningstagen de første måneder. Sine oplever også, at det er svært at formidle alle problematikkerne efter 5 år som medlem af Dialogforum, hvor de samme problemer er blevet værre og nye hele tiden kommer til.

Der er blevet taget nogle frygtelige beslutninger fx ift. permanent afvikling af "medicinpædagogisk team", fordi de ikke kender historien bag afviklingen af teamet i 2020. Men det har de ikke mulighed for at vide.

Sine siger, at det virker helt absurd, at Socialborgmesteren i et debatindlæg i Altinget kalder den kommunale socialpsykiatri for et overset element og appellerer til regeringen om, at man ikke skal glemme socialpsykiatrien i den kommende psykiatriplan, samtidig med at Københavns Kommunes nye hjemmeside selv har ekskluderet Socialpsykiatrien på hovedsiden for borgerindgangen. I stedet ligger den under "Udsatte voksne". Det gør det unødigt svært at navigere på hjemmesiden og særligt at finde information om støtte, når man bliver udskrevet fra psykiatrien, da det kun er, hvis man er hjemløs, at kommunen har en udskrivningskoordinator.

Ifølge misbrugsbehandling problematiserer hun, at der skæres ned på stofbehandling, men at der fortsat afsættes flere penge til der øremærkes til ambulant alkoholbehandling, selvom udgifterne stadig ikke understøttes med valid dokumentation trods alle politikere, har sagt, at de gerne vil have styr på udgifterne til alkoholbehandling.

Hertil udtrykker hun stor bekymring for at socialborgmesteren fortsætter samme stil som Mia Nyegaard, og så sent som d.d. har hun udtalt sig i Altinget om de stigende udgifter til alkoholbehandling, trods Sine mener, at det er åbenlyst at der svindles med data og budgetmidler. Og at alkoholproblemet for øvrigt først startede i 2018 samtidig med den nye socialborgmester tiltrådte.

Ifm. at forvaltningen og politikerne er i gang med at se på rammerne for en ny model for brugerundersøgelse, og gør opmærksom på, at Borgercenter voksnes målgrupper er slået sammen fra 2018, så det næppe er reelt at sige, at man har gjort en indsats for at overkomme skævvredet information, når ingen ved, hvordan det specifikt går med de målgrupper Dialogforum repræsenterer.

Hun henvender sig til Mikkel Boje og siger, at han i 2017 godt kunne skelne mellem borgere, borgercentre og bygninger.

Hun henviser til SO20 som er det eneste budgetnotat som relaterer sig til socialpsykiatrien **og som handler om at bygge botilbud og ikke om borgernes levevilkår, som ellers blev fremhævet som et mål i socialpsykiatriens omstilling til recovery og rehabilitering i 2017.**

Sine henvender sig til Katrine Ring og siger, at man ikke kan lave om på titlen på en kvalitetsstandard, **så den afviger fra bekendtgørelsen.**

2.4. Anerkendelse af psykisk sygdom som et handicap

Sine holder oplæg om manglende anerkendelse af psykisk sygdom som et handicap og opfordrer kommunen til at overholde konventionen.